

Jens Thomsen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Nøhrs Udtalelser skal jeg oplyse, at det ærede Medlem Hr. Smørum talte om Udligningslovene. Han sagde ikke: mellemkommunal Udligningsfond, og derfor gav jeg Oplysning om en af Udligningslovenes Virkning, nemlig den mellemkommunale Refusion. Den viser Forholdet mellem Bykommuner og Landkommuner, og her viser det sig, at det er Bykommunerne, der har hele Fordelen, og Landkommunerne, der har hele Tabet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Om det Forhold, jeg her diskuterer med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, udtalte den højtærede Landbrugsminister, at vi maa jo huske paa, at Regeringspartierne ikke havde Flertal i Landstinget. Jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvis det var en Indrømmelse, der var gjort til et Flertal i Landstinget, kunde der være nogen Mening i det, men da der intet Forlig blev, da man ingen Indrømmelser fik, men de selv stillede Forslag, maa det formentlig være, fordi de fandt, at det Forslag, de stillede til anden Behandling, var bedre end det, de oprindeligt havde stillet. Ellers forstaar jeg ikke, hvorfor de stillede det, de opnaaede jo ingenting derved.

Det kan ogsaa paa det Punkt være et Svar til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget. Det var ikke Venstres Forslag, det var deres eget Forslag, som de uden nogen Pression eller nogen som helst Overenskomst med Venstre fandt var bedre end det, de havde stillet først. (*J. S. Foget:* Heller ikke efter Henstilling?). Nej, slet ikke efter Henstilling, vi anbefalede ikke at optage Tvangslaan, og det ønskede vi ikke. Det er ikke noget, som jeg for nylig er gaaet ind paa at indrømme, det har jeg sagt hele Tiden. Venstre har hele Tiden ment, det var bedre, at Staten overtog den alt eksisterende Gæld; i Stedet for at udstede nye Obligationer, der skulde ud paa Markedet, og optage nye Laan, kunde den lige saa godt overtage det. Det, der var vort Maal, var at sætte en Rentefod, som paa den ene Side ikke betød et Kurstab, og paa den anden Side ikke forhindrede mulige Konverteringsbestræbelser.

Det ærede Medlem siger om det at stemme imod eller ikke, at nu giver vi den Forklaring, at vi gerne vilde have stemt for. Ja, det er en af de sædvanlige

Fordrejelser, for det er ikke nu, meget ærede Medlem, vi har gjort det, det gjorde vi allerede, den Gang jeg motiverede vor Afstemning. Da sagde jeg udtrykkelig, at vi selv havde stillet Forslag af lignende Karakter, vi havde megen Sympati for det, men netop paa Grund af, at vi havde sluttet Overenskomst, paa Grund af denne *formelle* Betragtning maatte vi stemme imod. Men det forstaar det ærede Medlem ikke, han forstaar i det hele taget ikke, hvad honnet Optræden er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Inden Debatten slutter, vil jeg gerne gentage det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen om at faa at vide hvad det ærede Medlem mente med en særlig Fordeling af Gældsøvertagelsen, som det ærede Medlem skitserede i sin første Tale.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne spørge: Tror det ærede Medlem ikke, at det Antal Ejendomssalg, som det ærede Medlem oplyste var sket i Tiden fra 1916 til 1927, omfattede ikke Halvdelen af Landets Ejendomme, men en hel Mængde, der gentagne Gange havde været omsat? Det er netop det, der har været Forholdet, og derfor bliver det til syvende og sidst en meget lille Brøkdel af Landets Ejendomme.

Jeg vil yderligere gerne sige til det ærede Medlem, at hans sidste Svar til mig viste, at han lige saa lidt havde forstaaet det, jeg har sagt, som hele det Problem, vi behandler under denne Debat.

Valdemar Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tillod sig at hancellere over den Forstaaelse, som vi fra vor Side havde vist det nordjyske Udvalg og Aarhus-Mødets Ønsker om en Samling af Landbruget, om Samling af Landbrugets Repræsentanter her i Tinget i et Bondeparti. Han gør det, endskønt han saa udmærket ved, at mange af hans egne Partifæller af hele deres Hjerte netop delte det Ønske, som kom fra Aarhus-Mødet, der blev afholdt umiddelbart før Jul. Mon det saa dog er klogt af det ærede Medlem først at afvise et saadant rimeligt og naturligt Ønske — som han altsaa har været med til at afvise gennem det Svar, Partiet Venstre gav det paagældende Udvalg —